

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoE/3/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823220767
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:3823220767.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členiek senátu JUDr. Miriam Štillovej, JUDr. Lucie Prčovej, vo veci výkonu rozhodnutia styku otca s maloletým A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, dieťa rodičov: matky A. A., nar. XX.X.XXXX, bytom B., C. D. XXX/XX, zastúpenej právnym zástupcom JUDr. Ing. Michalom Mladým, advokátom, so sídlom v Bojniciach, Prievidzská 254/26, otca E. A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom F., G. H. I. XXX/X, zastúpeného právnou zástupkyňou Mgr. et. Mgr. Líviou Šouc Kostovou, advokátkou, so sídlom v Žiari nad Hronom, Pod Donátom 5, o návrhu oprávneného otca na nariadenie výkonu rozhodnutia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č.k. 10Em/1/2023-241 zo dňa 20. mája 2025, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd výrokom I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil povinnosť oprávnenému E. A. B., nar. XX.X.XXXX, povinnej A. A., nar. XX.X.XXXX, maloletému A. B., nar. XX.XX.XXXX, podrobiť sa spoločnému sociálnemu, psychologickému alebo inému odbornému poradenstvu, ktoré bude vykonávať Centrum pre deti a rodinu F., J. XX tak, že konzultácie budú prebiehať súčasne s oboma rodičmi a maloletým dieťaťom. Výrokom II. neodkladné opatrenie nariadil na dobu 6 mesiacov.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na návrh oprávneného, otca maloletého dieťaťa (ďalej aj „otec“), ktorým sa domáha nariadenia výkonu rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 13P/11/2021-65 zo dňa 17.9.2021, ktorým bola schválená rodičovská dohoda o úprave jeho styku s maloletým dieťaťom tak, že bol oprávnený stretávať sa s maloletým každý utorok a štvrtok od 15.00 hod. do 17.00 hod. a každú nedeľu v nepárnom týždni od 9.00 hod. do 15.00 hod. bez prítomnosti matky. V prípade, ak sa nebude realizovať styk otca s dieťaťom v dohodnutých termínoch z pracovných dôvodov alebo v prípade choroby, bol určený náhradný termín, a to najbližšia nepárna sobota v čase od 15.00 hod. do 17.00 hod., ak sa bude nahrádzať nerealizované stretnutie za utorok a štvrtok a najbližšia nepárna sobota v čase od 9.00 hod. do 15.00 hod., ak sa bude nahrádzať termín za nerealizovanú nedeľu, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 20.9.2021 a jeho odôvodnenie.

3. Okresný súd uviedol obsah vyjadrenia povinnej - matky (ďalej aj „matka“), ktorá návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia nepovažovala za dôvodný, pretože hlavným dôvodom odmietania styku maloletého s otcom je negatívne správanie otca umocňované v poslednom období 6 mesiacov prítomnosťou tretej osoby, pani K. L.. Tvrdila, že dieťa vždy na styk s otcom pripraví alebo sa o to pokúša, dieťa však nie vždy spolupracuje a chce styk s otcom realizovať.

4. Okresný súd poukázal na to, že uznesením č.k. 10Em/1/2023-88 zo dňa 14.12.2023 nariadil neodkladné opatrenie, a to povinnosť účastníkom a maloletému dieťaťu podrobiť sa spoločnému

sociálnemu, psychologickému alebo inému odbornému poradenstvu vykonanému v Centre pre deti a rodinu v F. tak, že konzultácie budú prebiehať súčasne aj s oboma rodičmi a maloletým dieťaťom. V záverečnej správe CDR F. konštatovalo, že cieľ ambulantného výchovného opatrenia sa nespĺnil. Účastníkom poskytlo odborné psychologické poradenstvo v rozsahu 36 hodín, nebola však uskutočnená ani jedna naplánovaná rodinná forma poradenstva, buď pre prekážky na strane dieťaťa alebo rodičov.

5. Za aplikácie ust. § 376 ods. 1 a 2 CMP v spojení s § 3 ods. 1 a 2 vyhlášky MS SR č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine okresný súd rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozhodnutia.

6. Vo všeobecnosti okresný súd uviedol, že neodkladné opatrenie nariadené, či už pred začatím konania vo veci samej alebo po jeho začatí, je jedným zo zabezpečovacích inštitútov v civilnom procese a jeho zabezpečovacia funkcia sa prejavuje najmä v schopnosti zabrániť dočasnou a provizórnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania alebo už v začatom konaní nastať. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

7. Okresný súd poukázal na to, že na pojednávaní konanom dňa 20.5.2025 oprávnený uviedol, že nie je ochotný podrobiť sa ďalšej odbornej spolupráci v Centre pre deti a rodiny za účelom odstránenia dôvodov, pre ktoré sa maloleté dieťa odmieta s ním stretávať. Trval na nariadení výkonu rozhodnutia, hoci tvrdil, že jeho vôľou nie je finančne sankcionovať povinnú, ale zabezpečiť svoj pravidelný styk s dieťaťom. Povinná súhlasila s odbornou spoluprácou v Centre pre deti a rodiny a prehlásila, že odborných konzultácií sa spolu s dieťaťom bude zúčastňovať pravidelne v dohodnutých termínoch, bez ospravedlňovania neprítomností seba alebo dieťaťa práceneschopnosťou, chorobou dieťaťa, prípadne pracovnými povinnosťami.

8. Vykonaným dokazovaním dospel okresný súd k záveru, že najlepší záujem maloletého dieťaťa vyžaduje neodkladnú úpravu pomerov, pričom ako najvhodnejší prostriedok nápravy sa javí uložiť maloletému a jeho rodičom povinnosť opakovane sa podrobiť spoločnému sociálnemu, psychologickému alebo inému odbornému poradenstvu. V najlepšom záujme maloletého je budovanie pozitívneho vzťahu k oboj rodičom. V danom prípade je nevyhnutné, aby rodičia za pomoci odborného poradenstva našli uspokojivý spôsob komunikácie a riešenia problémov, ktorý by viedol k stabilnému výchovnému prostrediu maloletého a zároveň mu umožnil vytváranie rovnocenných väzieb s oboma rodičmi. Práve odborné poradenstvo sa javí ako najvhodnejší prostriedok, ktorý rodičom poskytne podporu pri spracovaní vzájomných konfliktov takým spôsobom, aby nimi ďalej nepôsobili negatívne na maloletého. Zároveň odborné poradenstvo môže pomôcť maloletému spracovať doterajšie prípadné nepriaznivé zážitky, ktorým bol v dôsledku konfliktu rodičov vystavený a zároveň mu pomôže v adaptácii na zmeny v starostlivosti o neho.

9. Za daného stavu, kedy maloleté dieťa styk s otcom odmieta a má zrejme psychické dôvody na nestretávanie sa s otcom, ktoré vychádzajú z minulosti a z toho, že bolo svedkom nezhôd medzi rodičmi a s poukazom na to, že predchádzajúca spolupráca s Centrom pre deti a rodiny na základe nariadeného neodkladného opatrenia zo dňa 14.12.2023 bola pre maloleté dieťa prínosná a dieťa s oprávneným komunikovalo bez náznakov stresu, okresný súd považoval za potrebné, aby pred rozhodnutím o návrhu oprávneného na nariadenie neodkladného opatrenia (zrejme správne malo byť o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia, pozn. krajského súdu), sa účastníci opakovane podrobili odbornému poradenstvu, ktoré je podľa názoru okresného súdu jediný nástroj na zabezpečenie obnovenia vzťahu medzi dieťaťom a otcom, a tiež dokáže maloleté dieťa pozitívne motivovať vo vzťahu k otcovi, čo bolo preukázané predchádzajúcim výkonom odbornej spolupráce. Záverom okresný súd uviedol, že obnovenie kontaktu otca s maloletým sa nedosiahne cez nariadenie a uskutočnenie výkonu rozhodnutia, ale hlavne cez odborné poradenstvo.

10. Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie oprávnený otec maloletého dieťaťa prostredníctvom zástupcu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f), h) CSP. Poukázal na to, že na pojednávaní konanom dňa 9.1.2025 konajúca sudkyňa súhlasila s právnym zástupcom otca, že dve už predtým nariadené CDR-ká nespĺnili svoj účel. Matka nerešpektovala súdne rozhodnutia, nerešpektovala dve kolízne opatrovnícky a dve psychologičky z CDR a dohody s nimi. Tak, ako matka neodovzdávala syna otcovi v deň súdom určeného styku, tak opakovane odmietala syna priviesť do

CDR, pokiaľ bol otec prítomný. Počas trvania obidvoch CDR, otec so synom nemal žiadnu interakciu, rovnako matka maloletého neodovzdala pred vchodom trvalého bydliska otca. Matka sa vždy vyjadrila spôsobom, že maloletý nechcel prísť kvôli otcovi. Podľa otca okresný súd nevzal do úvahy ani incident, kedy pri jednom z týchto sedení matka obliala otca vodou, napriek čomu pokračoval v nariadení ďalšieho CDR už s inou psychologičkou, ktorého sa otec znovu zúčastňoval a kde matka znovu pokračovala v tých istých intenciách a dieťa ani raz neprivedla do CDR, keď mal mať otec so synom interakcie bez matky. Aj táto psychologička sa vyjadrila, že predmetné CDR nesplnilo účel. Paradoxom je, že vždy keď otec oznámil, že sa nebude môcť dostaviť do CDR zo zdravotných alebo pracovných dôvodov, tak v práve vtedy matka maloletého priviedla, teda vždy, keď tam otec nebol, aby sa pred súdom, úradom práce a psychologičkami ukázala, že naplnila plán, ale vždy len bez prítomnosti otca. Psychologička niekoľkokrát kontaktovala otca, že má prísť sám, pretože matka nepríde, lebo matka udala dôvod jej neprítomnosti taký, že buď to bolo pre jej chorobu alebo synovu chorobu, alebo preto, že maloletý jednoducho odmietol ísť s ňou. Napriek tomu otec absolvoval sedenia aj sám. Otec rešpektoval rady psychologičiek, že aj napriek tomu, že mu matka dieťa nedáva, reálne ho nevidel ani pri vchode pri odovzdaní, napriek tomu v čase preberania chodil do B. v podstate iba pre sms-ky. Otec nebol s maloletým v kontakte vyše 2 a pol roka spôsobom, kedy by s ním mohol byť sám alebo kedy by ho mohol vziať niekde na výlet, mať s ním spoločný zážitok. Otcovi chodili iba sms-ky typu: nechce ťa, už to pochop, načo vynakladáš energiu, stále osočovanie, že maloletému ublížil, čoho si nie je vôbec vedomý, matka neustále zneucťovala otca ako osobu a ako otca. Matka stále niekoho hľadá, kto je zodpovedný za psychické napätie maloletého, keď to nie je otec, ktorý mal ublížiť synovi podľa matky, tak sú to jej vykonštruované nezmysly o otcovej manželke, ktorá má mať na maloletého zlý vplyv. V tejto súvislosti poukázal na konštatovanie súdneho znalca C., ktorý uviedol, že matka nie je vysporiadaná s rozchodom, a tak hľadá problém v ostatných ľuďoch, najmä v otcovi a jeho manželke. Po sms-kách otec rezignoval, nakoľko je to pre neho psychicky náročné, že sa neustále domáha svojich práv, nie je mu dopriate mať kontakt s vlastným synom, s ktorým by chcel tráviť čas, vytvárať mu detstvo, mať s ním spoločné zážitky, naučiť ho niečo, jednoducho byť mu skutočným otcom. Matka mu vyššie uvedené odopiera už 5 rokov, nepodporovala psychický vývin maloletého, väzbu na otca a neprispievala k tomu, aby si maloletý budoval a upevňoval vzťah s otcom. Do 3 rokov veku maloletého mali len pár stretnutí, a aj na týchto ho matka neustále osočovala. Otec nemá priestor, kde by sa maloletého mohol opýtať ako sa má, čo zažil v škôlke, aké farby sa mu páčia, aké je jeho obľúbené jedlo. Otec si nie je vedomý, prečo by maloletý mal mať psychické problémy kvôli nemu, keďže s ním nie je v reálnom kontakte 2 a pol roka, 100% času s ním trávi matka, teda ona jediná je a môže byť objektívne zodpovedná za psychický vývin, pohodu a za zdravotný stav maloletého. To, ako sa syn vyjadruje, podľa matky, na osobu otca, je len zrkadlom matky a jej nastavenia voči otcovi, ktoré podsúva maloletému, pretože on otca, ako osobu, vôbec nepozná. Dňa 9.1.2025 sa uzavrela dohoda, že sa vyskúša ešte alternatíva, že otec sa má s matkou dohodnúť 2x v týždni, že sa spolu niekde stretnú s maloletým, v exteriéri aj interiéri, raz v pracovné dni a raz cez víkend. Stretnutia mali byť intenzívne, čo sa opäť nestalo, pretože matka túto dohodu nedodržiavala. Sudkyňa sa stále zameriava na osobu otca, pritom je to práve on, ktorý nemá so synom žiadny kontakt, nemá sa ako dostať ku synovi a nemá ho ani ako pozdraviť. Má zviazané ruky, trpí psychické nátlaky zo strany matky a súdu. Otec je vymazaný rodič, ktorý robí stále ústupky a podriaďuje sa aj napriek tomu, že súdy nekonajú a napriek tomu, že vedia, čo matka robí niekoľko rokov, matke v jej konaní nebránia. Očakávaná boli, že matka bude dodržiavať dohodu, ktorú na súdnom pojednávaní odsúhlasila, avšak otec informoval súd, že dohoda neprebíha. Následne bolo pojednávanie 20.5.2025, kde sudkyňa poprela, že zrušila CDR, ktoré neplní svoj účel, matke keby aj dala pokutu 12.000 Eur, aj tak syna nebude dávať otcovi, tak isto ako sudkyňa sa vyjadril právny zástupca matky. Napriek týmto informáciám sa okresný súd nezaoberal tým, že matka pokračuje vo svojich konaniach neustále. Sudkyňa tvrdí, že syn má psychické dôvody otca odmietat', ktoré dôvody nie sú ničím a nikým podložené, sú tvrdené iba matkou, pretože dieťa nemá na to objektívne žiadny dôvod. Dôvody, ktoré matka opisuje, sú vyfabulované, vymyslené. Namietal, že na zvukovej nahrávke z pojednávania zo dňa 09.1.2025 chýba záznam, kde sa sudkyňa pýta otca, či chce, aby maloletý išiel do ústavu, keď otec nebude súhlasiť s dohodou o náhodných stretnutiach, chýba záznam, kde sudkyňa zrušila CDR-ko, pretože nespĺňalo účel a nariadila dohodu medzi otcom a matkou, keďže CDR-ko nemá účinok. Na pojednávaní zo dňa 20.5.2025 sudkyňa uznesením znovu nariadila CDR napriek tomu, že ho v januári 9.1.2025 zrušila, v predchádzajúcich správach z dvoch CDR sa dve psychologičky vyjadrili, že CDR neplní účel a je neúspešné, keďže sa otec zúčastňoval CDR sám bez interakcie so synom, proti čomu otec podal sťažnosť. Podľa otca okresný súd nevzal do úvahy relevantné a podstatné skutočnosti, keď predchádzajúce súdom nariadené stretnutia v CDR neplnili svoj účel, a to z dôvodu, že matka nerešpektovala rozhodnutie súdu a úmyselne marila stretnutia, s úmyslom vyhnúť sa stretu otca so synom. Matka systematicky koná spôsobom, aby maloletý otca vymazal zo svojho života,

neumožňuje mu styk so synom, teda koná v priamom rozpore s rozhodnutiami súdov, ktorú podstatnú skutočnosť okresný súd nevzal v úvahu. Napádané uznesenie okresného súdu vychádza z nesprávne zisteného skutkového stavu. Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a rozhodnúť v merite veci, t.j. nariadiť výkon rozhodnutia, a to bezodkladne, nakoľko sa jedná o poručenskú vec, ktorej „naťahovanie“ môže mať ďalekosiahle následky na vzťah medzi otcom a synom, ktorý je vážne ohrozený.

11. K doručenému odvolaniu oprávneného, otca maloletého dieťaťa, sa písomne vyjadril kolízny opatrovník, ktorý uviedol, že zotrváva na svojich ústnych a písomných vyjadreniach v rámci prebiehajúceho konania. Naďalej vníma, že opakované uloženie výchovného opatrenie je v záujme maloletého, nakoľko rodičia v dostatočnej miere doposiaľ nevyužili už v minulosti sprostredkovanú odbornú pomoc. Navrhol uznesenie okresného súdu potvrdiť.

12. K doručenému odvolaniu oprávneného, otca maloletého dieťaťa, sa písomne vyjadrila matka prostredníctvom právneho zástupcu, ktorá napadnuté uznesenie za daného skutkového stavu považovala za správne a odvolanie otca za nedôvodné. Uviedla, že vždy plnila pokyny súdu, v maximálnej miere sa snažila o obnovenie citového vzťahu otca s maloletým, ktorý je narušený na základe opakovaného negatívneho správania sa otca z minulosti, čo zanechalo na maloletom negatívne spomienky. Ak boli v minulosti určité prekážky v psychologickom procese, tieto neboli vyvolané matkou, ale vznikali zo strany otca. Nariadené sociálne, psychologické alebo iné odborné poradenstvo považovala za vecne správne. Poukázala na to, že do tretieho roka maloletého prebiehali stretnutia podľa súdneho rozhodnutia. Pokiaľ otec matku obviňuje, že nepodporovala vzťah maloletého s otcom, tak zabudol, ako matka pri prvej kríze, keď otca nechcel a plakal, maloletého niekoľkokrát viedla k otcovi domov do bytu, len aby boli spolu. Otec mal možnosť pýtať sa syna na akékoľvek osobné otázky, získať jeho náklonnosť na stretnutiach, ktoré absolvovali, tieto príležitosti však nevyužil, na syna sa mračil, nekomunikoval. Otcove tvrdenia sú vymyslené. Matka nemala ako vedieť, že otec na stretnutia do CDR nepríde a už vôbec jej to neoznámila pracovníčka CDR. Otec splnomocnil jeho právneho zástupcu, aby ho zastupoval v CDR, čo je nelogické a nesprávne, taktiež otcovu ignoráciu CDR, neospravedlnené absencie na stretnutiach a nespolupracovanie. Sama matka bola svedkom otcovej neochoty spolupracovať. Matka spolupracovala s CDR, čo dokazuje aj správa, prijala ponúknuté riešenia pre obnovenie vzťahu maloletého s otcom. Otec sám žiada súd o pomoc, no žiadne riešenie sa mu nepáči, pokiaľ nie je podľa jeho predstáv, čo hlavne predstavuje, aby bola matka sankcionovaná. Pokiaľ otec to vo vyjadrení nazýva vykonštruované nezmysly, tak maloletý len opisoval, ako sa s otcom cítil, čo s ním zažil, dodnes spomína na volané policajné hliadky, vyhrážanie sa otca synovi políciou, ak nebude poslúchať, hrubé správanie a krik voči matke. V neposlednom rade otec vystrašil maloletého, keď mu povedal, že ho vezme a už matke nevráti. Otec celkovo vníma realitu inak, v sebe chybu nevidí, hľadá vo všetkých naokolo, chýba mu sebareflexia a najmä obviňuje matku, ktorá sa snažila s otcom vychádzať a riešiť minulosť vo veci partnerského vzťahu. Navrhla uznesenie okresného súdu potvrdiť.

13. Ďalšie úkony s doručeným vyjadrením matky a kolízneho opatrovníka nenasledovali vzhľadom na zmysel a účel inštitútu neodkladného opatrenia a zákonnej úpravy, ktorá nevyžaduje doručenie vyjadrenia otcovi a kolíznemu opatrovníkovi.

14. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario prejednal vec na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote osobou oprávnenou (otcom maloletého) za aplikácie ust. § 65, § 66, § 67 CMP s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil a uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

15. Predmetom odvolacieho prieskumu, s poukazom na obsah spisu a dôvody otca predstreté v odvolaní, bolo posúdiť, či zistené skutkové okolnosti daného prípadu podmieňovali naplnenie zákonných dôvodov pre nariadenie predmetného neodkladného opatrenia podľa § 3 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (ďalej len „vyhláška č. 207/2016 Z.z.“).

16. Na základe odvolacích dôvodov otca krajský súd predovšetkým konštatuje, že ako odvolací súd nemal dôvod nesúhlasit' s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia, teda s tými dôvodmi, pre ktoré bolo podľa súdu prvej inštancie potrebné

upraviť pomery nariadeným neodkladným opatrením. Okresný súd v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na zistenie skutočného stavu veci pre posúdenie danej úpravy, ktoré aj správne vyhodnotil a zároveň vec i správne právne posúdil. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty uplatnené oprávneným - otcom nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dodáva nasledovné.

17. Podľa § 370 ods. 1 CMP podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

18. Podľa § 376 ods. 1, 2 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu.

19. Podľa § 360 ods.1 CMP neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

20. Podľa § 3 ods. 1 vyhlášky č. 207/2016 Z.z. v znení účinnom od 01.11.2023 súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 zákona) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 zákona), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu.

21. Podľa § 3 ods. 2 vyhlášky č. 207/2016 Z.z., ak súd zistí, že plnenie rozhodnutia možno dosiahnuť účasťou na sociálnom poradenstve, psychologickom poradenstve alebo na inom odbornom poradenstve, povinnosť podrobiť sa poradenstvu možno nariadiť neodkladným opatrením. Neodkladné opatrenie nariadi po predchádzajúcom posúdení vhodnosti a predpokladaného času trvania neodkladného opatrenia osobou, u ktorej sa má poradenstvo vykonať.

22. Podľa Čl. 5 Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadnia najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností vlád dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami i využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

23. Podľa Čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

24. Konanie o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je mimosporovým konaním, ktoré je upravené v štvrtej časti CMP. Podrobnosti predmetného konania bližšie upravuje vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z.. Napriek tomu, že výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je druhom vykonávacieho konania, vykazuje od štandardného vykonávacieho konania na peňažné alebo nepeňažné plnenie zjavné odlišnosti. Rozhodujúcou odlišnosťou je práve sám predmet personálnej exekúcie, ktorým je osoba – maloleté dieťa, ktoré je súčasne účastníkom tohto konania.

25. Z obsahu spisu vyplýva, že oprávnený (otec maloletého) sa návrhom doručeným okresnému súdu dňa 16.10.2023 domáha nariadenia výkonu rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 13P/11/2021-65 zo dňa 17.9.2021, ktorým bola schválená rodičovská dohoda o úprave jeho styku s maloletým dieťaťom tak, že je oprávnený stretávať sa s maloletým každý utorok a štvrtok od 15.00 hod. do 17.00 hod. a každú nedeľu v nepárnom týždni od 9.00 hod. do 15.00 hod. bez prítomnosti matky. V prípade, ak sa nebude realizovať styk otca s dieťaťom v dohodnutých termínoch z pracovných dôvodov alebo v prípade choroby, je určený náhradný termín, a to najbližšia nepárna sobota v čase od 15.00 hod. do 17.00 hod.,

ak sa bude nahrádzať nerealizované stretnutie za utorok a štvrtok a najbližšia nepárna sobota v čase od 9.00 hod. do 15.00 hod., ak sa bude nahrádzať termín za nerealizovanú nedeľu.

26. Vo veci výkonu rozhodnutia, ktorým bol upravený styk s maloletým dieťaťom, pred vydaním rozhodnutia je potrebné zisťovať nielen to, či povinný sa podrobuje rozhodnutiu, ale je potrebné dôsledne skúmať i to, či nariadenie výkonu rozhodnutia bude v súlade s najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Najlepší záujem dieťaťa je potrebné vnímať ako pojem komplexný a jeho obsah by mal byť adaptabilný, s reflexiou na konkrétne a individuálne okolnosti a osobnosť dieťaťa, ako aj ďalšie faktory, ktoré ho bezprostredne ovplyvňujú. V tomto ohľade všeobecne platí, že súdne konanie má byť vedené a prijaté opatrenia majú byť účinné vždy v najlepšom záujme práve dieťaťa (Čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa).

27. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, ktorý je prvoradým hľadiskom, na ktoré treba prihliadať, je budovanie pozitívneho vzťahu maloletého dieťaťa k obom rodičom. Práve tento záujem musí byť prioritou pri hľadaní konkrétneho najvhodnejšieho opatrenia pre usporiadanie vzťahov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom. Je preto potrebné, aby v rámci vykonávacieho konania súd nielen preveril dôvody (ne)podrobenia sa rozhodnutiu, ale aby aj prijal všetky dostupné a vhodné opatrenia za účelom umožnenia plnohodnotného styku rodiča s maloletým dieťaťom, k čomu okresný súd správne využil inštitút neodkladného opatrenia v zmysle § 3 ods. 2 vyhlášky č. 206/2016 Z.z..

28. Odvolací súd ako nedôvodné hodnotí námietky oprávneného, že v danom prípade nebol dôvod pre úpravu pomerov, keďže už predchádzajúce nariadené CDR-ká nenaplnili svoj účel, ako aj, že pôvodne nariadené neodkladné opatrenie bolo zrušené dňa 9.1.2025. Tvrdenie oprávneného o zrušení pôvodne nariadeného neodkladného opatrenia vo veci konajúcou sudkyňou dňa 9.1.2025 neobstojí, pretože pokiaľ výkonom I. uznesenia okresného súdu č.k. 10 Em/1/2023-88 zo dňa 14. decembra 2023 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bola uložená povinnosť rodičom maloletého dieťaťa a maloletému dieťaťu podrobiť sa spoločnému sociálnemu, psychologickému alebo inému odbornému poradenstvu, ktoré bude vykonávať Centrum pre deti a rodinu F. tak, že konzultácie budú prebiehať súčasne s oboma rodičmi a maloletým dieťaťom, tak súčasne jeho výkonom II. bola určená doba jeho trvania, a to 6 mesiacov. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 30.12.2023 a k jeho zániku došlo uplynutím času, na ktorý bolo nariadené podľa § 333 CSP.

29. Pokiaľ otec tvrdil, že ani pôvodne nariadené neodkladné opatrenie nespĺnilo svoj účel, teda, že matka nerešpektuje súdne rozhodnutia, dohody a marila stretnutia aj v CDR s úmyslom vyhnúť sa stretu otca so synom, tak odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť to, že okresný súd bol pri rozhodovaní o návrhu otca na výkon rozhodnutia povinný postupovať tak, aby jeho postup bol v súlade s právnou úpravou, a teda aj v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 207/2016 Z.z., ktorá bola prijatá práve preto, aby sa pri výkone rozhodnutia predchádzalo patovým situáciám. Je totiž potrebné, aby súd v najlepšom záujme maloletého dieťaťa prijal všetky dostupné a vhodné opatrenia (aj opakované) za účelom umožnenia plnohodnotného styku rodiča s dieťaťom. Nemožno sa stotožniť s argumentáciou otca maloletého A. uvedenou v odvolaní, v rámci ktorej bagatelizuje význam a zmysel opätovne nariadeného neodkladného opatrenia a odvolací súd to považuje za neakceptovateľné, ak aj v dôsledku postoja odvolateľa sa cieľ pôvodne nariadeného výchovného opatrenia nespĺnil. Podľa Záverečnej správy CDR zo dňa 01.07.2024 odborné psychologické poradenstvo bolo poskytnuté za obdobie od 30.12.2023 do 30.06.2024 v rozsahu 36 hodín priameho výkonu. V závere správy bola kladne hodnotená komunikácia a spolupráca matky s tým, že otec približne do polovice mesiaca apríl aktívne komunikoval, spolupracoval, od ktorého obdobia bola vnímaná sťažaná komunikácia a v mesiaci jún 2024 otec prestal komunikovať. Vnímaná bola vzájomná nedôvera rodičov, sťažaná komunikácia, obviňovanie a napätie. Napriek vytvoreniu podmienok CDR na zrealizovanie päť intervencií rodinou formou, tieto neboli uskutočnené z dôvodov na strane rodiny. Podstatným však bol podľa správy prezentovaný odmietavý postoj maloletého voči otcovi, v ktorom práve na základe poskytnutého poradenstva maloletému došlo k čiastočnému posunu.

30. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že nie je rozhodné, že ostatné výchovné opatrenie nespĺnilo účel, ako to namieta odvolateľ. Samotná bezvýslednosť predchádzajúcich poradensko-psychologických opatrení, na ktoré poukazuje, bez ďalšieho neznamená, že následné opatrenie musí byť taktiež bezvýsledné. Odvolací súd súhlasí so záverom okresného súdu, že

obnovenie kontaktu otca s maloletým sa nedosiahne cez nariadenie a uskutočnenie výkonu rozhodnutia, ale hlavne cez poradenstvo. Preto, ak sa povinná nepodrobuje rozhodnutiu o styku, z dôvodu odmietavého postoja maloletého, ktorého psychické nastavenie je dôsledkom narušeného vzťahu rodičov z minulosti, konfliktov medzi nimi, ktorých bol svedkom a existuje možnosť tento stav odstrániť, resp. napomôcť zmierniť napäté prežívanie tohto stavu maloletým a plnenie rozhodnutia je možné dosiahnuť prostredníctvom odborného poradenstva, bolo dôvodným, aby okresný súd opätovne nariadil neodkladné opatrenie podľa § 3 ods. 3 vyhlášky č. 207/2016 Z.z., ktorá právna úprava výslovne upravuje možnosť riešenia situácie účasťou na odbornom psychologickom poradenstve.

31. Okresným súdom uloženú povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu nariadením neodkladného opatrenia nemožno považovať za niečo svojvoľné, za niečo, čo by prekračovalo právny rámec vyplývajúci z daného právneho predpisu a znevažovať to. Práve naopak, takáto úprava má viesť k tomu, aby bolo možné výkon rozhodnutia realizovať bez akýchkoľvek, často riadne nevyargumentovaných rušivých momentov (k čomu má slúžiť práve odborné psychologické poradenstvo) tak na strane dieťaťa, ako aj na strane jeho rodičov. Nemožno teda takúto úpravu vnímať ako niečo kontraproduktívne, pretože práve psychologickým poradenstvom je možné zistiť, v čom konkrétne viaznu problému brániace normálnemu styku - stretávaniu sa otca s dieťaťom, ktorý je naplnením tak práva dieťaťa byť so svojim rodičom, ako aj práva rodiča byť so svojim dieťaťom a na týchto problémoch pracovať za účelom ich odstránenia, resp. možného eliminovania. Je práve na povinnej, ako i oprávnenom, aby využili odbornú pomoc CDR a v spolupráci s ním oni osobne vynaložili všetko úsilie na to, aby upravili svoj vzťah aspoň do takej miery, aby maloleté dieťa nevystavovali vzájomným konfliktom, nesprávali sa voči sebe nevrážno a vzájomne sa neobviňovali, čo je základným predpokladom toho, aby sa opäť mohla vybudovať dôvera maloletého dieťaťa voči otcovi ako druhému rodičovi, aby matka nadobudla istotu v tom, že maloleté dieťa je v spoločnosti svojho otca v bezpečí a šťastné a že stretávanie s ním je na prospech. V tomto smere je aj na matke, aby rešpektovala rolu otca ako druhého rodiča v živote maloletého dieťaťa.

32. Podľa odvolacieho súdu práve v najlepšom záujme maloletého dieťaťa bolo nevyhnutné, ešte možno poslednýkrát, pokúsiť sa o reparáciu podstatného a celoživotného vzťahu medzi otcom a maloletým, a bolo by predčasné rezignovať. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že nejde o uloženie výchovného opatrenia rodičom v zmysle ustanovení Zákona o rodine, ale o aplikáciu osobitného inštitútu v zmysle § 3 ods. 2 vyhlášky č. 207/2016 Z.z., ktorý vzhľadom na prebiehajúci výkon rozhodnutia sa javí náležitý a žiaduci. Je totiž potrebné, aby súd v najlepšom záujme maloletého dieťaťa prijal všetky dostupné a vhodné opatrenia za účelom umožnenia plnohodnotného styku rodiča s dieťaťom. Je dôvodné predpokladať, že odborné poradenstvo pomôže ako maloletemu dieťaťu, tak matke i otcovi zmeniť ich, v istých otázkach nevhodný, prístup k sebe navzájom i k maloletemu, a tak pomôže vytvoriť podmienky pre plnohodnotný a efektívny styk otca so synom, a tým budovanie ich rodinného puta. Práve realizácia neodkladného opatrenia môže reálne, aspoň sčasti viesť k reparácii narušených vzťahov, pričom týmto postupom je možné odstrániť aj dôvody odmietania otca maloletým.

33. Na základe uvedených záverov odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil, pretože nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia malo byť v rozpore so záujmami maloletého dieťaťa, ktorý je prioritný.

34. Ďalšie odvolacie argumenty oprávneného krajský súd nepovažoval pre rozhodnutie za podstatné. Podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorú nastolil. Je nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníka konania. Rovnako odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní, t.j. v odvolacom konaní nemusí dať odpoveď na každú otázku alebo argument v opravnom prostriedku, ale len na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, k čomu zo strany krajského súdu došlo aj s poukazom na odôvodnenie jeho uznesenia.

35. Odvolací súd nerozhodoval o trovách odvolacieho konania, a to s prihliadnutím na § 391 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.